

YUNUS SÛRESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. Elif, Lâm, Ra. Bunlar, hikmet dolu Kur'an'ın âyetleridir.
2. “İnsanları uyar ve iman edenleri Rableri katında yüce bir makamla müjdele” diye, içlerinden birisine vahiyle bildirmemiz, onların çok mu tuhafına gitti? Onun için mi kâfirler: “Besbelli ki, bu bir sihirbazdır” dediler.
3. Şüphesiz, sizin Rabbiniz: gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra emri arşa hükmeden Allah'tır. İşleri yerli yerince idare eden O'dur. O'nun izni olmadan, hiçbir kimse şefaathçi olamaz. İşte, sizin Rabbiniz olan Allah budur. O halde, O'na kulluk edin. Bunca delillere rağmen halâ iyice düşünüp ibret almayacak mısınız?
4. Hepinizin dönüşü ancak O'nadır. Bu, Allah'ın gerçek olarak verdiği sözüdür. Şüphesiz ki O, varlıkları yoktan yarattı. İman edip güzel iş yapanlara adaletle mükâfat vermek için, onları tekrar yaratacak. İnkâr edenlere gelince; küfürlerinden dolayı, onlara kaynar sudan bir içecek ve can yakıcı bir azap vardır.
5. Güneşi ışıklı ve ayı nurlu kılan, yılların sayısını ve hesabını bilmeniz için, ona yörengeler tayin eden O'dur. Allah, bütün bunları boş yere değil, gerçek bir hikmet ile yaratmıştır. O, bilen bir toplum için âyetlerini birer birer açıklar.
6. Gece ile gündüzün, artıp eksilerek birbiri ardınca gelmesinde, Allah'ın göklerde ve yerde yarattıklarında, Allah'tan sakınan bir topluluk için nice deliller vardır.
- 7-8. Bize kavuşmayı ummayan, dünya hayatına razı olup, onunla mutlu olanlar ve âyetlerimizi görmezden gelenler var ya? İşte bunların işledikleri günahlar yüzünden varacakları yer ateştir.
9. Fakat iman edip güzel işler yapanları, imanları sebebiyle Rableri, içlerinden ırmaklar akan naim cennetlerindeki saadetlere eriştirir.
10. Bunların oradaki duaları: “Allah'ım! Seni noksan sıfatlardan tenzih ederiz” sözüdür. Oradaki selâmlaşmaları da: “Selâm” sözcüğüdür. Dualarının sonu ise: “Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun” dur.
11. İnsanların iyiliği acele istedikleri gibi, Allah da onlara kötülüğü acele verseydi, hepsi yok olup giderdi. Fakat Biz, Bize kavuşmayı ummayanları kendi hallerine bırakırız da, azgınlıkları içinde bocalar dururlar.
12. İnsana bir sıkıntı dokunduğunda; yanı üzerine yatarken veya otururken yahut da ayakta iken, sıkıntısının giderilmesi için Bize dua eder. Fakat Biz onun sıkıntısını giderince de, sanki kendisine dokunan bir sıkıntıdan dolayı Bize dua etmemiş gibi davranır. İşte aşırı gidenlere, yaptıkları işler böyle hoş gösterilmiştir.

- 13.** Ey Mekkeliler! Andolsun ki Biz, sizden önce birçok nesilleri, peygamberleri kendilerine açık deliller getirdiği halde; zulmettikleri ve imana gelmedikleri için helâk ettik. İşte, suç işleyen toplumu, Biz böyle cezalandırırız.
- 14.** Onlardan sonra, ne yapacağınızı görelim diye, sizi yeryüzünde halifeler kıldık.
- 15.** Onlara, âyetlerimiz apaçık deliller olarak okunduğunda, öldükten sonra bize kavuşmayı ummayan o müşrikler: “Ya bundan başka bir Kur’an getir veya bunu değiştir” dediler.
De ki: “Onu kendiliğimden değiştirmem mümkün değil. Ben, sadece bana bildirilene uyarım. Eğer Rabbime karşı gelirsem, şüphesiz büyük bir günün azabından korkarım.”
- 16.** Resulüm! De ki: “Eğer Allah dileseydi, ben onu size okumazdım. Ve Allah da onu size bildirmezdi. Ben, sizin içinizde daha önce yıllarca bulundum. Siz, hâlâ aklınızı kullanmayacak mısınız?”
- 17.** Uydurduğu yalanı Allah’ın üzerine atan veya O’nun âyetlerini yalanlayandan daha zalim kim olabilir. Şüphe yok ki, suçlular asla kurtuluşa eremezler.
- 18.** Onlar, Allah’tan başka, kendilerine fayda ve zarar veremeyen şeylere taparlar.
Ve bir de: “Putlar, Allah katında bizim aracılarımızdır” derler.
De ki: “Siz, göklerde ve yerde, Allah’ın bilmediği bir şeyi mi O’na haber veriyorsunuz?” Allah, onların ortak koştuklarından çok uzak ve çok yücedir.
- 19.** İnsanlar, sadece bir tek ümmetti. Daha sonra ayrılığa düştüler. Eğer Rabbinden bir söz geçmiş olmasaydı, ayrılığa düştükleri konuda, hemen aralarında hüküm verilip iş bitmişti bile.
- 20.** Müşrikler, “Rabbinden ona, bir azap mucizesi indirilse” derler.
De ki: “Gaybı bilmek, ancak Allah’a aittir. Bekleyin, Ben de sizinle birlikte bekleyenlerdenim.”
- 21.** İnsanlara, kendilerine dokunan bir sıkıntıdan sonra, sağlık ve bolluk zevkini tattırdığımız zaman, bakarsın ki, onların yine âyetlerimiz hakkında kötü bir fikri vardır.
De ki: “Allah, tuzağı daha çabuk kurandır.” Şüphesiz elçilerimiz, sizin kurduğunuz kötü fikirleri yazıyorlar.
- 22.** Sizi, karada ve denizde gezdiren O’dur. Hatta siz, gemilerde bulunduğunuz, o gemiler de içinde bulunanları tatlı bir rüzgârla alıp götürdükleri ve yolcuların bununla sevindikleri sırada, birden gemiye şiddetli bir kasırga gelip de, her yerden gelen dalgalar onları sardı ve kendilerinin çepeçevre kuşatıldıklarını anladıkları anda, dini yalnız Allah’a has kılarak, O’na şöyle dua ederler:
“Andolsun ki, eğer bizi bundan kurtarırsan, Sana şükredenlerden olacağız”.

- 23.** Fakat Allah onları kurtarınca, hemen yeryüzünde haksız yere taşkınlık yaparlar. Ey insanlar! Sizin taşkınlığınız, ancak kendi aleyhinizedir. Sadece, dünya hayatının geçici zevkenden ibarettir. Sonra dönüşünüz Bizedir. O vakit, bütün yaptıklarınızı size haber vereceğiz.
- 24.** Dünya hayatı, tıpkı gökten indirdiğimiz bir suya benzer. İnsanların ve hayvanların yediği yeryüzü bitkileri, o su ile yetişir. Sonunda, yeryüzü ziynetini takınıp süslendiği ve sahiplerinin onu hasat etmeye güçlerinin yeteceğini zannettikleri bir sırada, gece veya gündüz bir afet gelir de, sanki dün yerinde yokmuş gibi, onu kökünden koparılıp biçilmiş ekine çeviririz. İşte Biz, düşünen bir toplum için âyetlerimizi böyle açıklıyoruz.
- 25.** Allah, selâm yurdu cennete çağırır. Ve dilediğini doğru yola iletir.
- 26.** İyi ve güzel işler yapanlara; En güzel mükâfat olan cennet, bir de Allah'ın cemalini görmek vardır. Onların yüzlerine, ne bir toz bulaşır, ne de bir zillet kaplar. İşte onlar, cennet ehlidir. Orada, ebedi olarak kalacaklardır.
- 27.** Kötülük yapanlara gelince; onların yaptığı kötülüğün cezası bir misli iledir. Onlara bir zillet kaplar. Ve onları, Allah'tan kurtaracak bir kimse de yoktur. Sanki yüzleri, karanlık geceden bir parçaya bürünmüştür. İşte bunlar, cehennem ehlidir. Orada sürekli kalacaklardır.
- 28-29.** O gün, onların hepsini bir araya toplayacağız, sonra da Allah'a ortak koşanlara: "Siz ve ortak koştuklarınız, yerinizde bekleyin" diyeceğiz. Artık onları, birbirinden ayırmışızdır. Ortak koştukları; "Siz, dünyada bize tapmıyordunuz, bizimle sizin aranızda şahit olarak Allah yeter. Şüphesiz sizin bize taptığınızdan, bizim haberimiz bile yoktu" diyecekler.
- 30.** Orada herkes, daha önce yaptıklarından dolayı imtihan verir. Onlar, gerçek sahipleri olan Allah'a döndürülmüşlerdir. Uydurmakta oldukları şeyler de kendilerinden kaybolup gitmiştir.
- 31.** Habibim! De ki: "Size gökten ve yerden rızık veren kimdir? O kulaklara ve gözlere hakim olan kimdir? Ölüden diriye, diriden de ölüyü çıkaran kimdir? Bütün bu işleri düzene koyan kimdir?"
Derhal diyecekler ki: "Allah'tır"
O zaman de ki: "O halde, Allah'tan korkmaz mısınız?"
- 32.** İşte onları yapan, sizin gerçek Rabbiniz Allah'tır. Artık haktan ayrıldıktan sonra sapıklıktan başka ne kalır? Nasıl oluyor da bunca delillere rağmen imandan döndürülüyorsunuz?
- 33.** Böylece, Rabbinin, yoldan sapmışlar için söylediği "Şüphesiz yok ki onlar, iman etmezler" sözü gerçekleşmiş oldu.

- 34.** Habibim! De ki: “Sizin ortak koştuklarınızdan, ilk defa yaratıp, sonra öldürüp tekrar yaratacak olan kimdir?” Cevap ver, de ki: “İlk defa yaratıp ölümden sonra yeniden diriltecek olan Allah’tır. Öyle ise, doğru yoldan nasıl oluyor da döndürölüyorsunuz?”
- 35.** De ki: “Sizin ortak koştuklarınızdan Hakka götürecekt var mı?”
Cevap ver: “Allah Hakka götürür. O halde, Hakka götüren mi uyulmaya daha lâıktır, yoksa hidâyet verilmedikçe kendi kendine doğru yolu bulamayan uydurma ilâhlar mı? Size ne oluyor? Nasıl böyle yanlış hükmediyorsunuz?”
- 36.** Onların çoğu, zandan başkasına uymaz. Gerçekte zan, haktan hiçbir şeyin yerini tutmaz. Şüphesiz ki Allah, onların ne yaptıklarını çok iyi bilir.
- 37.** Bu Kur’an, Allah’tan gelmeyip, başkası tarafından uydurulmuş olamaz. O, ancak kendinden önceki kitapları tasdik eder ve Levh-i Mahfuz’da yazılanı açıklar. Onda, şüphe edilecek hiçbir şey yoktur. O, âlemlerin Rabbi tarafından indirilmiştir.
- 38.** Habibim! Yoksa onlar: “Kur’an’ı peygamber kendisi uydurdu” mu diyorlar?
De ki: “Eğer doğru söylüyorsanız, o taktirde siz de onun benzeri bir sure getirin. Bu konuda Allah’tan başka çağırabileceğiniz kim varsa onları da yardıma çağırın.”
- 39.** Hayır! Onlar, ilmını kavrayamadıkları ve yorumu kendilerine gelmemiş olan bir şeyi, yalan saydılar. Onlardan öncekiler de böyle yalanlamışlardı. Bak! O zalimlerin sonu nasıl olmuştur?
- 40.** İçlerinde, Kur’an’a inanan kimseler de vardır, inanmayanlar da. Rabbin, fesatçıları çok iyi bilir.
- 41.** Eğer onlar, seni yalanladılarsa, de ki: “Benim işim bana, sizin işiniz de size aittir. Siz, benim yaptığımdan uzaksınız, ben de sizin yaptığınızdan uzağım.”
- 42.** Onlardan sana kulak verip dinleyenler de vardır. Fakat sağırlara sen nasıl duyuracaksın ki? Üstelik akıllarını da kullanmıyorlarsa!
- 43.** Onlardan sana bakanlar da vardır. Fakat körlere sen doğru yolu nasıl göstereceksin ki? Üstelik basiretleri de yoksa!
- 44.** Şüphesiz Allah, insanlara hiçbir şekilde zulmetmez. Fakat insanlar, kendi kendilerine zulmediyorlar.
- 45.** Allah’ın, onları bir araya toplayacağı günde, dünya ve kabirde sanki bir saat kadar kaldıklarını sanırlar. O gün, az zaman önce ayrılmış gibi birbirlerini tanırlar. Fakat, Allah’ın huzuruna çıkmayı yalanlayıp da doğru yoldan gitmeyenler, en büyük zarara uğramışlardır.
- 46.** Habibim! Onlara vadettiğimiz azabın bir bölümünü sana göstersek veya bundan önce seni vefat ettirsek, sonunda onların dönüşü ancak Bize’dir. Elbette Allah, onların ne yapacaklarına şahittir.
- 47.** Her ümmetin bir peygamberi vardır. Peygamberleri geldiğinde, aralarında adaletle hükmedilir ve onlar asla haksızlığa uğratılmazlar.
- 48.** “Peki, doğru söylüyorsanız, bu vaad ne zaman?” diyorlar.

49. De ki: “Ben, kendi kendime Allah’ın dilediğinin dışında, zarar ve fayda verme gücüne sahip değilim. Her toplumun helâk olması için bir eceli vardır. Ecelleri geldiğinde, onu ne bir an geciktirebilirler, ne de bir an öne alabilirler.”
50. Habibim! De ki: “Söyleyin bana! O’nun azabı size geceleyin veya gündüzün gelirse ne yapacaksınız?” Günahkârların acele istemelerine sebep nedir?
51. Bu azap geldikten sonra mı Allah’a inanacaksınız? O vakit size: “Şimdi iman ettiniz mi? Halbuki onun gelmesini acele isteyip duruyordunuz” denecek.
52. Sonra, o zalimlere: “Sonsuz azabı tadın bakalım! Daha önce, dünya hayatında kazandıklarınızın karşılığını göreceksiniz” denir.
53. Habibim! “Bu azap gerçek mi?” diye senden haber soruyorlar.
De ki: “Evet. Rabbime yemin ederim ki, o gerçektir. Siz, Allah’ı aciz bırakamazsınız.”
54. O zaman, kendisine zulmeden herkes, azaptan kurtulmak için, yeryüzünde sahip olduğu bütün serveti feda eder ve azabı görünce de pişmanlıklarını açıklarlar. Artık aralarında adaletle hükmedilir ve kendilerine haksızlık yapılmaz.
55. İyi bilin ki, göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah’ındır. Şüphesiz Allah’ın sözü gerçektir. Fakat onların çoğu bilmezler.
56. Hayatı veren de O’dur, öldürüp geri alan da. Sonunda, hepiniz O’na döndürüleceksiniz.
57. Ey insanlar! Size; Rabbinizden bir öğüt, gönüllerin derdine bir şifa, mü’minler için bir hidâyet ve rahmet gelmiştir.
58. De ki: “Yalnız Allah’ın lütfu ve rahmetiyle sevinin. Çünkü bu, insanların toplayıp durdukları dünyalıklarından daha hayırlıdır.”
59. De ki: “Allah’ın size verdiği rızkın bir bölümünü haram, bir bölümünü de helâl saymanıza ne dersiniz? Söyleyin bana.”
De ki: “Bu konuda Allah mı size izin verdi, yoksa siz Allah’a iftira mı atıyorsunuz?”
60. Allah’a yalan uyduranların, kıyamet günü hakkındaki düşünceleri nedir? Şüphesiz Allah, insanlara karşı lütuf sahibidir. Fakat, insanların çoğu, bu nimete şükretmezler.
61. Ne durumda olursanız olun, Kur’an’dan ne okursanız okuyun ve ne iş yaparsanız yapın, o işe daldığınız an Biz sizi görürüz. Yerde ve gökte, zerre ağırlığına da olsa, hiçbir şey Rabbinden gizli kalmaz. Küçük-büyük hiçbir şey yoktur ki, hepsi apaçık bir kitapta olmasın.
62. İyi bilin ki, Allah dostlarına hiçbir korku yoktur. Onlar, mahzun da olmayacaklardır.
63. Onlar, iman edip takvaya ermiş olanlardır.
64. Onlara, dünya ve ahiret hayatında müjde vardır. Allah’ın sözle-rinde asla değişme yoktur. İşte bu müjdeye ulaşmak en büyük mutluluktur.

65. Habibim! Müşriklerin sözleri seni üzmesin. Çünkü bütün izzet ve şeref Allah'ındır. O, çok iyi işiten ve herşeyi bilendir.
66. İyi bilin ki, göklerde ve yerde ne varsa, hepsi Allah'a aittir. Allah'tan başkasına tapanlar, gerçekte ortak koştuklarına uymuyorlar, sadece uyduk sanıyorlar. Ve yalandan başka bir şey de söylemiyorlar.
67. Allah, içinde dinlenmeniz için geceyi karanlık, iş yapmanız için de gündüzü aydınlık yaratandır. Şüphesiz bunda, düşünen bir toplum için ibretler vardır.
68. Müşrikler: "Allah evlat edindi" dediler. Haşa! O, bundan uzaktır. O'nun hiçbir şeye ihtiyacı yoktur. Göklerde ve yerde olanların hepsi O'nundur. Ey müşrikler! Bu konuda sizin hiçbir deliliniz de yoktur. O halde, Allah hakkında bilmediğiniz birşeyi mi söylüyorsunuz?
69. Habibim! O ortak koşanlara de ki: "Allah hakkında yalan uyduranlar, asla kurtuluşa eremezler."
70. Dünyada geçici bir fayda vardır. Sonra dönüşleri yine Bizedir. İnkâr ettikleri için onlara, şiddetli bir azap tattırırız.
71. Habibim! O ortak koşanlara, Nuh'un kıssasını anlat. Nuh, bir zaman kavmine şöyle demişti:
"Ey kavmim! Eğer benim aranızda bulunmam ve Allah'ın âyetlerini hatırlatmam size ağır geliyorsa, bilin ki ben, sadece Allah'a güvenip dayandım. Siz de ortaklarınızla birlikte toplanıp, yapacağınızı kararlaştırın. Sonra, işiniz başınıza dert olmasın. Hükmünüzü bana uygulayın ve hatta bana fırsat da vermeyin.
72. Eğer, benim öğütlerimden yüz çevirirseniz, ben sizden zaten hiçbir ücret de istemiyorum. Benim ücretimi ancak Allah verir. Ve ben, Müslümanlardan olmakla emrolundum."
73. Buna rağmen onlar, Nuh'u yalanladılar. Biz de hem onu, hem de gemide bulunanları kurtardık. Onları, yeryüzünde halifeler yaptık. Âyetlerimizi yalan sayanları ise, suda boğduk. Bak! Korkutulduğu halde, doğru yolu tutmayanların sonu nasıl oldu, gör!
74. Sonra, Nuh'un arkasından, her topluma birçok peygamberler gönderdik. Onlara, mucizeler getirdiler. Fakat onlar, daha önce yalanladıkları şeye inanacak değillerdi. İşte Biz, haddi aşanların kalplerini böyle mühürleriz.
75. Sonra onların ardından, Firavun ve toplumuna, mucizelerimizle Musa ile Harun'u gönderdik. Fakat onlar, kibirlerine yediremediler ve günahkâr bir toplum oldular.
76. Tarafımızdan kendilerine mucize gösterilince: "Şüphesiz bu, apaçık bir sihirdir" dediler.
77. Musa: "Size hak gelince, ona böyle mi diyorsunuz? Bu sihir midir? Halbuki sihirbazlar, umduklarına eremezler" dedi.

- 78.** Firavun ve ona uyanlar: “Siz, babalarımızı üzerinde bulduğumuz dinden bizi çevirmek ve yeryüzünde ululuk ikinizin olsun diye mi geldiniz? Halbuki biz, ikinize de inanacak değiliz” dediler.
- 79.** Firavun: “Bana, bütün bilgili sihirbazları getirin” dedi.
- 80.** Sihirbazlar gelince, Musa onlara: “Ortaya ne atacaksanız atın, gösterin marifetinizi” dedi.
- 81.** Onlar, iplerini ve değneklerini ortaya atınca, Musa şöyle dedi: “Bu yaptığınız sihirdir. Allah, onu mutlaka boşa çıkaracaktır. Çünkü Allah, fesatçıların işini düzeltmez.
- 82.** Allah, günahkârlar istemese de, sözlerinin gerçek olduğunu ortaya koyacaktır.”
- 83.** Firavun ve adamlarının, kendilerine kötülük yapmasından korktukları için, kavminin içinde Musa’ya, yalnız bir grup gençten başkası iman etmedi. Çünkü Firavun, o ülkede son derece despot ve aşırı gidenlerden biriydi.
- 84.** Musa: “Ey kavmim! Eğer siz, Allah’a iman edip O’na teslim olmuş Müslümanlar iseniz, ancak O’na güvenip dayanın” dedi.
- 85.** Kavmi de: “Biz, yalnız Allah’a güvendik. Ey Rabbimiz! Bizi, bu zalim toplulukla imtihan etme.
- 86.** Ve bizi rahmetinle, o kâfirler topluluğundan kurtar” diye dua ettiler.
- 87.** Biz de Musa ile kardeşi Harun’a: “Mısır’da, kavminiz için evler hazırlayın ve o evlerinizi namaz kılınan yerler yapın. Oralarda namazı dosdoğru kılın. Ey Musa! Mü’minleri dünyada yardım, ahirette cennet ile müjdele” diye vahyettik.
- 88.** Musa: “Ey Rabbimiz! Sen, Firavun ve adamlarına, şu dünya hayatında, lüks ve sınırsız mallar verdin. Ey Rabbimiz! Bütün bu imkânları senin yolundan saptırsınlar diye mi verdin? Ey Rabbimiz! Sen, onların mallarını ellerinden al. Kalplerine sıkıntı ver. Çünkü onlar, can yakıcı azabı görünceye kadar iman etmeyecekler” dedi.
- 89.** Allah da: “Ey Musa! İkinizin de duası kabul olunmuştur. Siz, dosdoğru olun ve sakın bilmeyenlerin yoluna uymayın” dedi.
- 90.** Biz, İsrailoğullarını denizden selâmetle geçirdik. Firavun ve askerleri de zulmetmek ve saldırmak için onların arkasına düştüler. Sonunda su, Firavun’u boğmaya başlayınca: “Gerçekten, İsrailoğullarının inandığından başka ilâh olmadığına iman ettim. Artık, ben de Müslümanlardanım” dedi.
- 91.** Allah: “Şimdi mi iman ediyorsun? Halbuki bundan önce hep isyan etmiş ve fesatçılardan olmuştun” dedi.
- 92.** Ey Firavun! Bugün senin bedenini denizden kurtarıp, sahilde bir tepeye atacağız ki, senden sonra gelenlere ibret olsun. Bununla beraber, insanlardan birçoğu, bizim âyetlerimizden (ibret alınacak delillerimizden) ders almazlar.
- 93.** Andolsun ki Biz, İsrailoğullarını güzel bir yurda yerleştirdik ve onlara, en temizlerinden rızıklar verdik. Kendilerine bilgi gelinceye kadar, ayrılığa düşmediler.

Ondan sonra, ihtilafa düştüler. şüphesiz Rabbin, kıyamet günü anlaşmazlığa düştükleri şeyler hakkında aralarında hükmünü verecektir.

94. Resulüm! Eğer sana indirdiğimiz kıssalardan herhangi birisi hakkında şüphen varsa, bunu senden önce Tevrat'ı okuyanlara sor. Andolsun ki, hak sana, Rabbinden gelmiştir. O halde, sakın şüphecilerden olma.
95. Ve sakın Allah'ın âyetlerini yalanlayanlardan olma. Yoksa maddi ve manevi kaybedenlerden olursun.
96. Doğrusu, Rabbinin azap hükmü aleyhlerinde kesinleşmiş olanlar, iman etmezler.
97. Onlara, her türlü delil gelse bile, can yakıcı azabı görünceye kadar inanmazlar.
98. Azabımız geldiğinde, keşke bir kasaba halkı iman etse ve imanı kendilerine fayda verseydi. Bu, asla gerçekleşmedi. Ancak, Yunus'un kavmi bunun dışındadır. Bunlar iman edince, dünya hayatında kendilerinden rezillik azabını kaldırdık ve onları, bir müddet daha refah içinde yaşattık.
99. Eğer Rabbin dileyseydi, yeryüzündekilerin hepsi, toplu halde iman ederdi. Durum böyle iken, hepsi inansınlar diye, insanları zorlayacak mısınız?
100. Allah'ın izni olmadan, hiçbir kimsenin inanması söz konusu değildir. Allah, aklını iyi kullanmayanlara azap eder.
101. De ki: "Göklerde ve yerde neler var, bir bakın!" Fakat bunca deliller ve uyarılar, iman etmeyecek bir topluma fayda vermez.
102. Onlar, kendilerinden önce geçen kavimlerin, o acıklı günleri gibi bir günden başkasını mı bekliyorlar?
De ki: "Siz, o günü bekleyin. şüphesiz, ben de sizinle birlikte bekleyenlerdenim."
103. Sonunda Biz, peygamberlerimizi ve iman edenleri kurtarıyoruz. Çünkü iman edenleri kurtarmak, üzerimize bir borçtur.
104. De ki: "Ey insanlar! Eğer benim dinimden şüphede iseniz, iyi bilin ki, ben sizin Allah'tan başka taptıklarınıza tapmam. Ancak, sizi öldürecek olan Allah'a kulluk ederim. Bana, mü'minlerden olmam emredildi."
105. Ve: "Yüzünü içtenlikle tevhid dinine çevir. Sakın Allah'a ortak koşanlardan olma" denildi.
106. Ve yine bana: "Allah'ı bırakıp da, sana fayda ve zarar veremeyecek olan şeylere tapma. Eğer böyle yaparsan, şüphesiz yok ki, sen de zalimlerden olursun" diye emredildi.
107. Eğer Allah, sana bir zarar gönderirse, onu O'ndan başka kaldıracak yoktur. Eğer sana, bir hayır dilerse, O'nun lütfunu da geri çevirecek yoktur. O, hayrını kullarından dilediğine eriştirir. O, çok bağışlayıcı ve çok merhametlidir.
108. Habibim! De ki: "Ey insanlar! İşte, size Rabbinizden Kur'an gelmiştir. Artık doğru yola giren, ancak kendisi için girmiş, sapan da kendi zararına sapmış olur. Ben, sizin başınızda bir bekçi değilim. Ben, bana bildirileni size bildirmekle görevliyim."

109. Habibim! Sana ne vahyediliyorsa ona uy ve Allah hükmünü verinceye kadar sabret. Allah, hüküm verenlerin en hayırlısıdır.